

E. Abbas Fuldensis.

Northmannus dux.

Fridericus dux.

Bouifacius marchio.

Cynulphus comes Palatinus.

Oibertus comes Palatinus.

Berengarius comes.

Godefridus comes Palatinus.

Berengarius comes.

Godefridus comes.

Ego Fridericus Coloniensis episcopus et cancellarius recognovi (1).

EGO CALIXTUS servus servorum Dei dilecto filio Henrico, Dei gratia Romanorum imperatori Augusto, concedo electiones episcoporum et abbatum Theutonici regni, quae ad regnum pertinent, in praesentia tua fieri, absque simonia et aliqua violentia, ut si qua inter partes discordia emerit, metropolitani et provincialium consilio, vel iudicio, saniori parti assensum et auxilium praebent. Electum (2) autem regalia per seipsum a te recipiat, exceptis omnibus, quae ad Romanam Ecclesiam pertinere noscuntur; et quae ex his tibi iure debent, faciat. Ex aliis vero partibus imperii consecratus, infra sex menses regalia per seipsum a te recipiat. De quibus vero mihi querimoniam feceris, secundum officii mei debitum, auxilium meum praestabo. Do tibi veram pacem, et omnibus, qui in parte tua sunt vel fuerunt tempore huius discordiae.

Data anno MCXXII, nono kalendas octobris (3).

Dat. die 23 septembris anno 1122.

(1) Hucusque Vaticanus Codex. Subiicitur vero promissioni Henrici, ab Urspergensis, eiusmodi facta imperatori concessio.

(2) Legendum putamus *Electus*. (R. T.)

(3) Hactenus Calixti Papae concessio. Extant eadem ipsa monumenta apud Wilkmun, Malmesburiensem. Pergit vero Urspergensis:

Huiusmodi scripta atque rescripta, propter infinitae multitudinis conventum, loco campestri iuxta Rhenum lecta sunt, data et accepta postquam multimodas laudes rerum gubernatori redditas, celebratis a domino Ostiensi divinis sacramentis, inter quae dominum imperatorem cum pacis osculo, sanctaque communione plenissime reconciliavit, discessum est ab omnibus cum laetitia infinita.

Alterum quoque non multo post, idest in festo Sancti Martini, colloquium imperator cum principibus, qui priori non aderant, Babenberg habuit; ubi et cunctis in sua vota concordantibus, inter multa, quae tam ad regni, quam sacerdotii, congruebant honorem, maiorum composita, legatos proprios cum Romanis destinavit, et utrosque, nuntia simul et munera ferentes honorifica domino apostolico Calixto, consanguineo scilicet iam sibi unitissimo, direxit.

Hucusque Urspergensis atque hic tandem durissimorum certaminum finis, quae per annos plurimos vi barbarica tyrannis imperatoria contra sanctam Ecclesiam excitavit, sive armis pugnando, sive (quod acerbius visum est) ipsos filios Christianos, potissimum vero Romanos cives, ab ipsa diro schismate separatos, in ipsam impie conciliando, sive funestissimos antipapas horrenda monstra in sacrosanctam Apostolicam Sedem, angelis reverendam, cunctisque mortalibus venerandam, tanto totius orbis scandalo, intrudendo, ut plane omnibus perspicue clareque constiterit, non fuisse humanae potentiae, tot tantosque simul in Petri naviculam concitatos fluctus ad perdendam eam potuisse vitari, illisque non mergi deorsum; sed sublimius maiori gloria tolli, atque firmari, neque humanarum virium, tot item tantosque simul in eandem eodem impetu flantes ventos, e portis inferi per angelos malos immissos, simul compescere; sed illius fuisse potentiae, cui mare atque venti obediunt; simul illius virtutis, qui fluctus ad perdendum ne fluant, obdurat in petram, et Petro dixit: Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferi non praevalent adversus eam (a): ut merito in tanta victoria triumphans Ecclesia concinuerit canticum Annae: Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo (b): dilatatum est os meum super inimicos meos, quia laetata sum in salutari tuo. Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra te, et non est fortis sicut Deus noster. Recinuerintque filii omnes propheticum carmen: Exulta et lauda habitatio Sion, quia magnum est in medio tui sanctus Israel (c).

(a) *Matth.* 16. (b) *1. Reg.* 2. (c) *Isai.* 12.

HONORIUS II

PAPA CLXIII.

Anno aerae Christi comm. MCXXIV.

Lambertus, patria Bononiensis, episcopus Velitrensis, mox Ostiensis, electus est et coronatus Romanus Pontifex die 21 decembris anno 1124 (1), sedit in pontificatu annos v, mensem unum, dies xxv (2), imperantibus in Oriente Calo-Iohanne, in Occidente vero Henrico IV imperatoribus. Fecit ordinationes in urbe plures, quibus creavit complures presbyterorum ac diaconorum, et aliorum minorum ordinum. Laterani infirmatus ad mortem, ad monasterium Sancti Andreae se deferri iussit, ibique in pace defunctus est (3) die 14 februarii 1130, sepultus in basilica Salvatoris. Non vacavit sedes.

(1) In Calixti II vita diximus, vacasse sedem post eius obitum dies viii, clausa obitus die: putamus enim Honorium electum die 20, qui agnoscens electionem sui minus canonicè processisse, in conspectu fratrum (ut habetur in quodam Codice Vaticano a Baronio relato) sponte mitram et mantum refutavit atque deposuit. Fratres tam episcopi quam presbyteri et diaconi cardinales, videntes ipsius humilitatem, prospicientes in posterum, ne in Romanam Ecclesiam aliquam inducerent novitatem, quod perperam factum fuerat, in melius reformarunt: et eundem denuo advocantes, ad eius vestigia prociderunt, et tamquam Pastori suo et universali Papae consuetam obedientiam exhibuerunt, quod fortasse die sequenti vigesima quinta decembris factum est.

(2) Sic habet Iohannes de Ceccano in Chronico, et annalista abbatiae de Margan., tom. II collectionis Oxoniensis: in octavo autem ex cathalogis, Criticae Baronianae praefixis, legitur A. V. M. II rotundo quidem computo: caeteri cathalogi non audiendi.

(3) Ut inquit Pandulphus Pisanus in vita Honorii.

I.

Bona canonicorum S. Vincentii Bergomen., quorum collegium sub tutela Sedis Apostolicae recipitur, eidem confirmantur, cum omnimoda libertate atque immunitate (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Canonicorum collegium sub S. Sedis tutela recipitur: — Bonaque omnia ad illud pertinentia confirmantur, cum decreto omnimodae exemptionis ab omni perturbatione. — Et quod episcopo nulla iurisdictio sit super iisdem bonis. — Solitae clausulae. — Honorii PP. subscriptio.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Alberto archipresbytero, et fratribus, in Matrice Bergomeni Ecclesia Sancti Vincentii canonicè viventibus, eorumque successoribus in eadem religione manentibus, in perpetuum.

Ad hoc in Apostolicae Sedis regimine, disponente Deo, promoti sumus, ut piis votis assensum praebere, auresque nostras inclinare iustis petitionibus debeamus; quia sicut iniusta poscentibus nullus est tribuendus effectus, ita legitima et iusta postulantium non est differenda possessio. Qua propter vestris, in Domino filii, postulationibus clementi pietate annuimus, et Beati Vincentii ecclesiam una cum vestrae congregationis collegio, ac omnibus ad ipsum pertinentibus, sub tutela Apostolicae Sedis recipimus. Per praesentis igitur privilegii paginam apostolica auctoritate statuimus, ut quaecumque bona seu possessiones a catholicis episcopis, sive religiosis regibus Ecclesiae vestrae tradita, quaeque in praesentiarum iure possidet, et quaecumque in futurum, largiente Domino, iuste et canonicè poterit adipisci in ecclesiis, oppidis, villis et decimis, in nundinarum redditibus, sive aliis rebus, tam vobis, quam vestris successoribus regulariter viventibus, firma semper et integra con-

(1) Ex Chronicorum Tabulario edidit Ughell., Ital. Sac., tom. IV, ubi de episcopis Bergomen.

Exordium

Canonicorum collegium sub S. Sedis tutela recipitur.

Bonaque omnia ad illud pertinentia confirmantur, cum decreto omnimodae exemptionis ab omni perturbatione.

II.

Confirmatio excommunicationis latae in Fulconem comitem Andegavensem (1).

SUMMARIUM

Proemium. — Fulconem mirari divortium illiciti matrimonii filiae suae a legato iudicatum servare contempsisse; — Eumque legati nuntios durius accepisse. — Sententiam excommunicationis in terram comitisque personam promulgatam confirmat.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis clericis Turonensibus matris Ecclesiae Sancti Mauricii, salutem et apostolicam benedictionem.

Sicut boni et humiles filii sunt paterna dilectionis nexibus arctius adstringendi, ita ingrati et inobedientes sunt rigore iustitiae coercendi.

Siquidem compertum habuimus, quod Fulco Andegavensis comes divortium illiciti matrimonii filiae suae, et Guillelmi filii Roberti comitis a dilecto filio nostro I. cardinali presbytero, Apostolicae Sedis legato, et ab illis fratribus nostris coepiscopis et sapientibus viris, accepta idoneorum probatione testium, iudicatum servare contempsit.

Praeterea, quod gravius est, uti accepimus, ad B. Petri et sanctae atque apostolicae Romanae Ecclesiae iniuriam, praedicti legati nuntios, ad eum directos, capiens, et in arcta custodia per duas septimanas retinens, barbas eorum et capillos flammis exurere, et literas in conspectu hominum sub dio cremare praesumpsit.

Unde legatus idem in propriam comitis terram interdictionis, et in personam eius excommunicationis sententiam promulgavit. Nos ergo, habito fratrum consilio, eandem usque ad condignam satisfactionem sententiam ratam habemus. Interdictum autem praecipimus observari.

Datum Laterani pridie idus aprilis.

Dat. die 12 aprilis anno Domini 1125, pontif. anno I.

(1) Ex tom. I Concil. Labbei, pag. 910.

Proemium.

Fulconem mirari divortium illiciti matrimonii filiae suae a legato iudicatum servare contempsisse;

Eumque legati nuntios durius accepisse.

Sententiam excommunicationis in terram comitisque personam promulgatam confirmat.

III.

Confirmatio bonorum omnium et privilegiorum Cluniacensis monasterii (1).

SUMMARIUM

Proemium. — Confirmatio diplomatum Gregorii VII, Urbani II et Paschalis II. — Enumeratio bonorum, quae confirmantur: — In abbatis Cluniac. monasterio subiectis non eligendi abbates, nisi accedente consensu abbatis Cluniacensis. — Prioratus eidem monast. subiecti. — In quibus si abbates non adsint, numquam eligendi. — In parochiis, per ipsum abbatem eligendi presbyteri, qui tamen curam animarum ab episcopis accipiant: prout etiam ecclesiarum ipsarum consecrationes. — Omnimoda immunitas a quocumque gravamine: — Atque etiam a quacumque ecclesiastica censura, nisi a Romano Pontifice illata fuerit. — Item et a quacumque molestia, vi etc. — Solitae clausulae. — Honorii PP. et S. R. E. cardinalium subscriptiones.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilecto in Christo filio Petro abbati venerabilis monasterii Cluniacensis, eiusque successoribus regulariter substituendis, in perpetuum.

Proemium.

Incomprehensibilis et ineffabilis divinae miseratio potestatis, nos hac providentiae ratione in Apostolicae Sedis administratione constituit, ut paternam de omnibus Ecclesiis sollicitudinem gerere studeamus. Siquidem S. Romana Ecclesia, quae a Deo sibi concessum omnium Ecclesiarum retinet principatum, tamquam diligens mater, singulis debet Ecclesiis instanti vigilantia providere. Ad ipsam enim, quasi ad caput et matrem ab omnibus est concurrendum, ut eius uberibus nutriantur, auctoritate defendantur, et a suis oppressionibus releventur. Condecet igitur ut Ecclesias, et venerabilia loca, maxime quae ad speciale ius, et singularem proprietatem S. Romanae, cui Deo auctore servimus, spectant, Ecclesiae specialioris praerogativae sortiantur honorem, et apostolicae auctoritatis munimine roborentur. Quamobrem, dilecte in Christo

(1) Edidit Marrier, Biblioth. Cluniac., col. 1377.

fili Petre abbas, iustis postulationibus tuis clementius inclinati, quicquid libertatis, quicquid tuitionis, quicquid auctoritatis praedecessores nostri, Ecclesiae Romanae Pontifices, praesertim apostolicae memoriae nom. Gregorius VII, Urbanus, et Paschalis II (1), discretionis ratione, vestro monasterio, et locis ad id pertinentibus, contulerunt, nos quoque praesenti decreto auctore Domino confirmamus: in quibus haec proprius sunt visa nominibus adnotanda, abbatiae S. Egidii, S. Benedicti super Padum, S. Bertini, S. Wimeri, Hunolourt, Pontesera, S. Germani Antissiodorensis, S. Mariae Virziliacensis, S. Austremonii de Mausac, Figiacensis, Viernensis, Menatensis, S. Petri Moyiacensis, Novi-Monasterii Pictavensis, S. Ioannis Angeliacensis, S. Martialis Lemovicensis, S. Petri Malliacensis, S. Cypriani Pictaviensis: in quibus praeter consensum Cluniacensis abbatis abbas nullatenus eligatur. De prioratibus in Hispaniis prioratus Sanctae Mariae de Hazara, S. Isidori, S. Zoili, Villavert, Villafranca, S. Salvatoris de Cornillana, S. Martini de Formesta: obedientia (2) de Astura, obedientia de Valvert, obedientia de Pacluntera, S. Martini de Hella, S. Lizerii de Begorra, Setimont, Elsa, S. Orientis de Auxia, Moyrac, Alayrac, Carennac, obedientia Bernardi vice-comitis de Boorti, S. Fidis de Morlans, S. Ioannis de Gordum, S. Eutropii de Sauctonis, obedientia de Dulone, obedientia S. Martini de Axia, Volta Salsinaniae, obedientia de Arfolia, Silviniacus, S. Salvatoris, S. Stephani de Hiverno, Leurci, S. Reveriani, Maejuriium, Virzeiacum, Paredum, Marciniacus, Amberta, ecclesia de Balbiniaco, Nantholicus, Ginniacus, Ymmunt cum Promili, Conzi cum ecclesiis suis, ecclesia de Rossilione, ecclesia de Ablatione, ecclesia de S. Bandulio, ecclesia de Primasel, ecclesia de Periac, Ronpont, S. Saturnini Fornacensis, Pon-

(1) Huiusmodi privilegia lege suis in locis.

(2) Vide superius, pag. 171. (a. r.)

Et quod episcopo nulla iurisdicatio sit super hisdem bonis.

Solitae clausulae.

Honorii PP. subscriptio.

serventur. Decernimus ergo, ut quandiu in canonicae disciplinae observantia permanseritis, nulli omnino hominum liceat eandem Ecclesiam temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia conserventur eorum, pro quorum sustentatione et gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Interdicimus etiam, ut nec episcopo, nec alicui personae facultas sit, communitatis vestrae bona in proprios usus deflectere, sive in beneficium aliis dare, vel modis aliis ad praebenda fratrum, vel communi utilitate alienare; locationes vero, commutationes vel investitiones praediorum communi fratrum consilio pertractentur; nec huiusmodi ius ab episcopo, vel personis quibuslibet, invadatur: salva tamen canonica catholicorum episcoporum Bergomen. reverentia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica saecularisve persona, huius nostrae confirmationis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit: secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei et Domini nostri Iesu Christi Redemptoris aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Observantibus autem sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatinus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen, amen.

EGO HONORIUS catholicae Eccles. episcopus subscripsi.

Datum Laterani per manum Aymerici sanctae Romanae Ecclesiae diaconi cardinalis et cancellarii, II kal. martii, indictione III, incarnationis dominicae MCXXV, pontificatus autem domni Honorii secundi Papae anno primo.

Dat. die 28 februarii anno 1125, pontif. anno I.

Confirmatio diplomatum Gregorii VII, Urbani II et Paschalis II.

Enumeratio bonorum, quae confirmantur.

In abbatis Cluniacensi monasterio subiectis non eligendi abbates, nisi accedente consensu abbatis Cluniacensis.

Prioratus eidem monast. subiecti.

sorges, Podiolenum, S. Marcelli de Salzeto, S. Gallae, Sanctae Luciae, Canagobia, Valentiola, Rosans, obedientia de Alceard, Vigilium, obedientia de Donna, S. Victor de Geneva, monasterium de Condaminis, Altapetra, Paterniacum, Romanum monasterium, Valclusa, obedientia de Megis, S. Albini de Basilia, S. Maria de Charitate, Donzi, ecclesia de Petuerio, Novigentum, Longus Pons, S. Martini de Campis, obedientia Crespeii, Ascerenz, Abedvilla, S. Cosmae de Normania, Bogessem, Runilly, ecclesia de Permis, S. Proiecti de Bethurna, Leunum, S. Marghereta, Britinium, S. Petri de Calce, S. Salvii iuxta Valentianes, obedientia de Tupim, Consiacus, Turris super Marna, S. Theobaldi, de Vitreio, S. Marghereta Gaya, Villare, Alta-Cherica insula, cella S. Pancratii de Legiis, Notingham, Mons-Acutus, obedientia de Balma, Castelletum, Roddotium, ecclesia Ferrariae, S. Maioli de Papia, Baresate, Avertemala, Olgia, Cantur, Pontida, Figiria, Fontanella, Portesana, S. Pauli de Argona, Provalium, S. Pauli intus lacum, Rodaga, Virgiliana, Quinciana, Mediana, S. Gabrielis de Cremona, S. Marci de Lauda, S. Gregorii de Placentia. In omnibus autem prioratibus et cellis, quae nunc sine proprio abbate, vestro regimini subiectae sunt, nullus futuris nunquam temporibus abbatem ordinare praesumat. Liceat quoque vobis seu fratribus vestris in Ecclesiis presbyteros eligere, ita tamen, ut ab episcopis, vel episcoporum vicariis, animarum curam absque venalitate suscipiant. Quam si committere illi, quod absit, ex pravitate noluerint, tum presbyteri ex Apostolicae Sedis benignitate officia celebrandi licentiam consequentur. Ecclesiarum vero seu altarium consecrationes, ab episcopis, in quorum dioecesibus sunt, locorum vestrorum fratres accipiant; si quidem gratis ac sine pravitate voluerint exhibere: alioquin, a catholico, quem malueritis, episcopo, consecrationum ipsarum sacra-

menta suscipiant. Neque cuilibet facultas sit, aut claustrum vestri, aut locorum vestrorum fratres pro vivorum seu defunctorum elemosynis iustis, ob salutem datis, inquietare; sed tam virorum quam mulierum oblationes, quae ad eos afferuntur, in usu servorum Dei pauperumque profecturas recipere liceat. Statuimus etiam, ne cellarum vestrarum ubilibet positarum fratres pro qualibet interdictione vel excommunicatione, divinorum officiorum suspensionem patiantur; sed tam monachi ipsi, quam et famuli eorum, et qui se monasticae professioni devoverunt, clausis ecclesiarum ianuis, non admissis dioecesanis divinae servitutis officia celebrent, et sepulturae debita peragant. Concedimus etiam vobis, laicos seu clericos saeculares, nisi qui pro certis criminibus excommunicati sunt, ad conversionem per loca vestra suscipere. Sane terminos immunitatis loci vestri, qui a praefato antecessore nostro Urbano Papa constituti sunt, praesentis decreti nostri pagina confirmamus: ne videlicet ullus homo cuiuscunque conditionis ac potestatis invasionem praedam aut rapinam facere, sive homicidium perpetrare praesumat infra ipsorum limites terminorum. Praeterea decernimus, ut nulli omnino hominum liceat, vestrum venerabile monasterium, et loca ei subdita, temere perturbare; sed eorum possessiones, et bona caetera, quae pro animarum salute iam data sunt, vel in futurum Deo miserante donari contigerit, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. Si qua igitur in futurum ecclesiastica saecularisve persona, hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commouita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; et a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Iesu Christi, aliena fiat, atque in extremo examine

Ummutata immunitas a quocumque gravamine.

Atque etiam a quocumque ecclesiastica censura, nisi a Romano Pontifice illata fuerit.

Item et a quocumque alia, vi, etc.

Seditae ritualae.

In quibus si abbates non adsint, nunquam eligendi.

In parochia per ipsum abbatem eligendi presbyteri, qui tamen curam animarum ab episcopis accipiant: prout etiam ecclesiarum ipsarum consecrationes.

districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum iudicem praemia aeternae pacis inveniant: salvo in omnibus Romanae Ecclesiae iure et Sedis Apostolicae reverentia. Amen.

Honorii PP. et S. R. E. cardinalium subscripserunt. Ego Honorius catholicae Ecclesiae episcopus ss.

Ego Crescentius Sabinensis episcopus ss.
Ego Petrus Portuensis episcopus ss.
Ego Unalis Albanus episcopus ss.
Ego Willelmus Praenestinus episcopus ss.
Ego Aegidius Tusculanus episcopus consensu.
Ego Gregorius presbyter card. tit. Apostol. s.
Ego Rossemagnus diaconus card. S. Georgii s.
Ego Cosmus S. Mariae in... s.
Ego Gregorius S. Angeli diaconus card. s.
Datum Laterani per manum Aymerici S. R. E. diaconus card. et cancellarii, iv nonas aprilis, indict. iii, incarn. dominicae anno mcccxxv, pontificatus nostri anno primo.

Dat. die 2 aprilis anno Domini 1125, pontif. anno 1.

IV.

Confirmatio bonorum omnium sanctae Feretranae Ecclesiae (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Ecclesia Feretrana sub protectione Sedis Apostolicae recipitur. — Et (1) Ex originali edidit Ughell., Ital. Sac., tom. II, ubi de episcopis Feretranis.

Bull. Rom. Vol. II. 45

confirmantur bona omnia ad eam pertinentia, quae enumerantur. — Cum decreto perpetuae immunitatis. — Minantur solitae poenae privilegii huius violatoribus. — Honorii PP. subscriptio.

Honorius episcopus servus servorum Dei, venerabilis fratri Petro Feretrano episcopo, eiusque successoribus canonice promovendis, in perpetuum.

Officii nostri nos hortatur auctoritas pro Ecclesiarum statu satagere, et earum quieti et utilitati salubriter, auxiliante Deo, providere. Proinde, carissime in Domino frater Petre, sanctam Feretranam Ecclesiam, cui Deo auctore praesides, in beati Petri tutelam, nostramque protectionem suscipimus: statuentes praesentis privilegii auctoritate, ut Ecclesiae possessiones, et bona quaecumque, quae vestra Feretrana Ecclesia impraesentiarum iuste et legitime possidet, sive in futurum, largiente Domino, iuste atque canonice poterit adipisci, firma ei et illibata permaneant: in quibus haec propriis duximus nominibus exprimenda, videlicet: S. Pancratii capellam, Sancti Martini in Monte, capellam Sanctae Sophiae, capellam Sanctae Mariae in Plebe cum curte sua, plebem Sancti Laurentii in Folia cum pertinentiis suis, capellam Sancti Michaelis cum curte sua, monasterium Sanctae Mariae in Scriptino cum omnibus suis pertinentiis, plebem Sancti Iohannis in Carpineo cum suis pertinentiis, capellam S. Marini, et possessionem quae est in Carpineo, plebem Sancti Cassiani in Pissino cum omnibus suis pertinentiis, et fundum suum integrum, capellam Sancti Theodori cum suis pertinentiis, et terram in Valle Cava et Molledano, plebem Sancti Theonisti in loco qui dicitur Corina, cum omnibus pertinentiis suis, plebem Sancti Marini cum castello et pertinentiis suis omnibus, plebem Sanctae Agathae cum omnibus pertinentiis suis, et curte, quae vocatur Farnito, in loco qui dicitur Ovillone, plebem Sancti Martini in Murisiauo cum

Exordium.

Ecclesia Feretrana sub protectione Sedis Apostolicae recipitur.

Et confirmantur bona omnia ad eam pertinentia, quae enumerantur.

pertinentiis suis, plebem Sancti Hilarii cum pertinentiis suis, plebes Sanctae Mariae in Vico cum pertinentiis, plebes Sancti Stephani in Murlo cum pertinentiis suis, monasterium Sancti Martini in Salto cum pertinentiis suis, plebes Sancti Petri in Culto cum pertinentiis suis, plebem Sancti Petri ad Missam cum pertinentiis suis, fundum Hermannum in integrum, fundum Adinum in integrum, monasterium Sancti Salvatoris in Fundo, cellam Fausti in integrum cum suis pertinentiis, plebem Sancti Martini de Vivedo cum omnibus suis pertinentiis, cum castello, quod vocatur Casale de Illice, plebem Sancti Cassiani in campo Iuvenici cum pertinentiis suis in integrum, plebem Sanctae Mariae in Romania cum omnibus suis pertinentiis, plebem Sanctae Mustiolae cum pertinentiis suis, monasterium Sancti Severini cum pertinentiis suis, capellam Sancti Proculi cum pertinentiis suis, et tertiam partem de fundo Atiliano, tertiam partem de fundo Bucuniano, tertiam partem de fundo Iustorum cum campo, qui vocatur Martii in integrum, tres petiolas de terra fundi Atiliani, Stabulo, tertiam partem de fundo qui vocatur Plegae, fundum Plegni in integrum, fundum Alsidiarum, qui vocatur Campus Planus, fundum Frigi in integrum, fundum Antimaria in integrum, fundum Columnella in integrum, fundum post Cullina, capellam Sancti Archangeli in integrum, fundum vallis Donatuli, massam Licinianam in integrum, fundum Ausi in integrum, cella Fausti, Scannulas maiores et minores in integrum, capellam Sanctae Agathae cum castro, quae vocatur Petra Anellaria, capellam S. Georgii in integrum, fundum Cervianum in integrum, fundum Capicinianum, curtem, quae vocatur Grilena, cum omnibus pertinentiis suis in castello Felicitatis, capellam Sancti Martini in Castagnolo, capellam Sanctae Sophiae in Aquatario, capellam S. Mariae in Metavistis in integrum, ecclesiam Florae in Scapinio, fun-

dum Sittianum, fundum Campo-Planum cum omnibus suis pertinentiis, Castellum Novum, quod vocatur Petrella: salva in omnibus Romanae Ecclesiae iustitia et reverentia. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat etc. Si qua etc. Cunctis autem etc. (ut in caeteris antepositis). Amen.

Ego HONORIUS catholicae Ecclesiae episcopus.

Datum Laterani per manum Aymerici S. R. E. diaconi cardinalis et cancellarii, 11 kal. maii, indictione III, anno dominicae incarnationis MCXXV, pontificatus autem D. Honorii II PP. anno I.

Dat. die 30 aprilis anno Domini 1125,
pontif. anno I.

V.

Ecclesiae provinciae Aemiliae, et exarchatus Ravennae, Gualterio archiepiscopo et successoribus confirmantur in perpetuum (1).

SUMMARIUM

De obedientia a caeteris Ecclesiis Romanae tamquam capiti praestanda. — Gualterii archiep. singularia merita in Sedem Apostolicam. — Eidem et successoribus confirmantur Ecclesiae Aemiliae, caeteraeque exarchatus Ravennae, et nonnulla monasteria. — Decretum immunitatis honorum ad Ravenn. Ecclesiam pertinentium, cum solitis clausulis. — Honorii PP. et S. R. E. cardinalium subscriptiones.

Honorius episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri Gualterio Ravennati archiepiscopo, eiusque successoribus canonice promovendis.

Sacrosancta Romana Apostolica Ecclesia ab ipso Salvatore nostro Domino Iesu Christo caput et cardo est omnium instituta (2). Non decet igitur a capite membra discedere, sed eminenti rationi, et superni provisioni Capitis obedire; moderatrix autem discretio Capitis, singulorum mem-

(1) Ex Ughell., Ital. Sac., tom. II, ubi de Ravennat. archiepp. (2) Adde Ecclesiarum.

Cum decreto perpetuae immunitatis. Minantur solitae poenae privilegii huius violatoribus.

Honorii PP. subscriptio.

brorum officiosas actiones consideraas, uniuscuiusque ius, et ordinem, et natura constitutum, distincte reservat, et quibuscumque nobilibus vetustatis suae dignitatem, sine invidia, sociali charitate custodit. Hac igitur inducti ratione, honorem famosae Ravennatis Ecclesiae, Apostolicae Sedis propriae specialis filiae, sine diminutione aliqua volumus conservare; ideoque, venerabilis frater Gualteri, quem pro Ecclesiae strenuitate, doctrinae, religionis, et morum honestate, plena in Christo caritate diligimus, tuis rationabilibus postulationibus paternae pietatis affectu annuimus. Per praesentis itaque privilegii paginam confirmamus episcopatus, videlicet, Aemiliae provinciae, idest Parmae, Placentiae, Regii, Mutinae, Bononiae, Ferrariae, Adriae, Comacini, Imolae, Faventiae, Forolivii, Foripompilii, Bobii, Caesena, Ficolae. Praeterea confirmamus vobis exarchatum Ravennae, qui Romanae Ecclesiae iuris est, et monasteria Sancti Alberti, Sancti Hilarii, seu caetera monasteria et possessiones ad vestram Ecclesiam pertinentes, per authentica privilegia ab antecessoribus nostris, et catholicis regibus traditas. Pomposiani quoque monasterii curam personae religionis tuae, salvo Ecclesiae nostrae iure, committimus, ut regularis disciplina per suam (1) industriam reformetur. Nulli ergo omnino hominum facultas sit, nostram Ravennatem Ecclesiam temere perturbare, aut possessiones eius auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur tam tuis, quam clericorum et pauperum usibus profutura. Si qua igitur ecclesiastica in futurum, saecularisve persona, hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi praesumptionem suam satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate

(1) Lege tuam. (R. T.)

cognoscat, et a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei et Domini nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem Ecclesiae iusta servantibus sit pax D. N. I. C. quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Ego HONORIUS catholicae Ecclesiae episcopus.

Ego Bonifacius cardinalis S. Marci subscripsi.

Ego Gregorius cardinalis Ss. Apostolorum subscripsi.

Ego Benedictus cardinalis tit. Eudoxiae subsc.

Ego Anastasius presbyter cardinalis tit. S. Clementis subscripsi.

Ego Conradus presbyter cardinalis tit. Pastoris subscripsi.

Ego Desiderius presbyter cardinalis tit. S. Praxedis subscripsi.

Ego Deus-dedit cardinalis presbyter tit. Ss. Laurentii in Damaso subscripsi.

Ego Petrus Pisanus presbyter cardinalis S. Martyris Susannae subscripsi.

Ego Petrus cardinalis tit. S. Calixti subscripsi.

Ego Petrus presbyter cardinalis S. Marcelli subscripsi.

Ego Vitalis Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Petrus Portuensis episcopus subscripsi.

Ego Guilidinus Praenestinus episcopus subscripsi.

Ego Aegidius Tusulanus episcopus subscripsi.

Ego Comes Sanctae Mariae in Agro diaconus subscripsi.

Ego G. G. diaconus cardinalis Sanctae Mariae in Porticu subscripsi.

Ego Romanus diaconus cardinalis S. Angeli subsc.

Ego G. G. diaconus cardinalis Sanctorum Sergii et Bacchi subscripsi.

Gualterii archiepiscopi singularia merita in Sedem Apostolicam.

Eidem et successoribus confirmantur Ecclesiae Aemiliae, caeteraeque exarchatus Ravennae, et nonnulla monasteria.

Decretum immunitatis honorum ad Ravenn. Ecclesiam pertinentium, cum solitis clausulis.

De obedientia a caeteris Ecclesiis Romanae tamquam capiti praestanda

Honorii PP. et S. R. E. cardinalium subscriptiones.

Datum Laterani per manum Aymerici
an. MCXXV dominicæ incarnationis.

Dat. anno 1125, pontif. anno 1.

VI.

Privilegium confirmationis bonorum omnium, ad Savignienſe monasterium Eboracen. diocesis spectantium (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Bona cum praesentia, tum futura monasterio confirmantur: — Libera a cuiuscumque personae molestia, sub poena excommunicationis declarantur.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilecto filio Gaufrido abbati S. Trinitatis de Savigneto, eiusque successoribus regulariter substituendis, in perpetuum.

Exordium

Ad hoc nobis a Deo pastoralis officii cura commissa est, ut et bene placentem Deo religionem laboremus statuere, et stabilitam exacta diligentia conservare. Ea propter, dilecte in Domino fili Gaufride abbas, venerabilis fratris nostri Turstini Eboracensis archiepiscopi precibus inclinati, tuis rationabilibus postulationibus duximus annuendum. Statuimus enim, ut monasterium B. Trinitatis de Savigneto, cui Deo auctore praesse cognosceris, quaecumque impraesentiarum iuste et legitime possidet, firma tibi tuisque successoribus, et illibata permaneant: quaecumque praeterea in futurum, largiente Deo, concessione Pontificum, liberalitate regum, largitione principum, poteritis adipisci, firma vobis et integra conserventur, salva nimirum dioecesanæ episcopi iustitia et reverentia. Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat praefatum monasterium temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum substantatione et gu-

Bona cum praesentia, tum futura monasterio confirmantur.

Libera a cuiuscumque personae molestia, sub poena excommunicationis declarantur.

(1) Ex ms. monasterii huius edidit Mart., tom. I Thesaur. Nov. Anecd., pag. 361.

bernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si quis autem huic nostrae constitutioni sciens, temerario ausu contraire tentaverit, anathematis sententiam se noverit incursum.

Datum Lateranis v idus decembris (1).

Dat. die 9 decembris.

VII.

Confirmatio cudendi monetam in terris sibi subiectis favore Savarii de Maloleone sub annuo censu unius marchae auri (2).

SUMMARIUM

Exordium. — Ius excudendi monetam ab Angliae rege concessum, a Pontifice confirmatur. — Censu annuo aureæ marchae imponitur. — Solitae clausulae. (R. T.)

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilecto filio nobili viro Savario de Maloleone Crucesignato, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Invicta fides et devotio indefessa quam erga Ioannem regem Anglorum nosceris habuisse, te ac tua ponendo pro ipso, sicut illi materiam praestitit te dignis honoribus munerari, sic et nobis, tuis remunerationibus praestandi favorem non immerito persuadet; ut tua circa eum grata obsequia, et ipsius erga te retributam gratiam approbantes, utriusque Siciliae reddamus honorificentiam clariorum. Cum igitur, sicut tua nobis exhibita petitio continebat, idem rex pensatis tuae devotionis obsequiis in terra tua cudendae monetæ, tibi liberam de liberalitate regia concesserit facultatem, sicut in eius literis plenius continetur; nos, concessionem huiusmodi gratam habentes, eam tibi, sicut iuste possides et quiete, auctoritate apostolica confirmamus, et praesentis scripti patrocinio communimus. Ad iudicium

Ius excudendi monetam ab Angliae rege concessum a Pontifice confirmatur.

(1) Edmundus Martene hoc primum a se editum privilegium notat inter monumenta anni 1124 et sequentis. (2) Ex Archiv. Vatic.

Census annuus aureæ marchae imponitur.

Solitae clausulae.

autem huius a Sede Apostolica confirmationis obtentae, unam marcham auri annis singulis, quibus moneta ipsa cudetur, nobis et successoribus nostris exolves. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Laterani xx kalendas maii, pontificatus nostri anno 11.

Dat. die 12 aprilis anno Domini 1126, pontif. anno 11.

VIII.

Adempta a Calixto II Pisanis archiepiscopis consecrandorum in insula Corsica episcoporum praerogativa, eisdem restituitur (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Series agitatae saepius huius controversiae: — Eius examen coram Honorio PP. — Iudicium archiepiscoporum et episcoporum asserentium ius controversarum consecrationum Pisanis archiep. — Nomina eorum, qui huic scripto sese subscripserunt. — Honorius PP. sententiam huiusmodi confirmat, iusque metropolitanum super omnibus Corsicae Ecclesiis concedit Pisanis archiep. — Pallii usum eisdem indulget. — Solitae clausulae privilegium hoc confirmantes. — Honorii PP. et S. R. E. cardinalium subscriptiones.

Honorius episcopus servus servorum Dei, venerabili fratri Rogerio Pisano archiepiscopo, eiusque successoribus canonice substituendis, in perpetuum.

Exordium.

Ad hoc in sancta Matre catholica et universali Romana Ecclesia, quae iustitiae sedes est, nos auctore omnium honorum Deo cognoscimus constitutos, ut suam Ecclesiis omnibus iustitiam conservemus, et si quid perperam gestum esse noverit

(1) Ex Ughell., Ital. Sac., tom. III, ubi de Pisanis archiepiscopis.

mus, rationis consilio ad rectitudinis tramitem reducamus, quatenus et quae corrigenda sunt, ordine iudiciario corrigantur, et quae recte statuta noscuntur, in sui vigoris robore perseverent. Praedecessor equidem noster sanctae memoriae Urbanus Papa, iustitiae ac charitatis intuitu, consilio episcoporum et cardinalium, et aliorum fidelium assensu, Pisanæ Ecclesiae, et Daiaberto, qui ei praesidebat, eiusque successoribus canonice intransibus, Corsicanae insulae episcopatus regendos et disponendos commisit, atque subiecit. Eundemque Daiabertum in archiepiscopum insulae Corsicanae promovit, et Corsicanis episcopis, ut ei tamquam metropolitano suo obedirent, per obedientiam praecepit. In magna namque et diuturna schismaticorum tempestate, quam Romana tunc temporis patiebatur Ecclesia, Pisanorum civitatem multis laboribus fecit obnoxiam. Corsicana vero, tam proximitate spatiorum, quam negligentia pastorum, dominorum insolentia, et desuetudine legatorum Sedis Apostolicae, a subiectione et obedientia Romanae Ecclesiae deferbuerat, et dissolutioni ac dissipationi dedita ecclesiastici ordinis pene deseruerat disciplinam. Proinde idem praedecessor noster tota Pisanis collatorum beneficiorum meritis digne respondit, et Corsicanae Ecclesiae, quae Pisanis prior est, debita charitate providit. Postmodum vero successor eius Papa Gelasius, eiusdem charitatis respectu, idem iuris et dignitatis, quod a domino Urbano Papa Pisanæ Ecclesiae collatum fuerat, auctoritate sui privilegii confirmavit. Quo de hac luce assumpto praedecessor noster Papa Calixtus eiusdem rationis consideratione, quod ab antecessoribus eius Urbano et Gelasio datum et confirmatum Pisanæ Ecclesiae fuerat, privilegii sui munimine roboravit. Ianuenses autem honori Pisani populi invidentes, et eorum incrementum aequo animo non ferentes, huius rei sumpta occasione, guerram contra Pisanos moverunt. Unde caedes, incendia, et

Series agitatae saepius huius controversiae.

multae christianorum captivitates, peccatis exigentibus, contigerunt; et debacchandi in christianos. Sarracenis multa crevit audacia. Praeterea Ianuenses ad urbem venientes, romanum clerum et populum sollicitare attentius studuerunt, suadentes eis magnum esse Romanae Ecclesiae detrimentum, nisi concessa dignitas Pisanae auferretur Ecclesiae. Asserebant enim Romanam Ecclesiam huius guerrae causam et fomentum existere; et si Corsicanorum episcoporum consecratio ad proprium domini Romanam revocaretur Ecclesiae, indubitanter inter se et Pisanos pacem et concordiam provenire. His igitur causis dominus Papa Calixtus pacis amator inductus, donationem illam Pisanae Ecclesiae a suis antecessoribus factam, et a se ipso firmatam, pacis intuitu revocavit, et scripti sui pagina irritavit. Caeterum neque suis, neque nostris temporibus, inter Pisanos et Ianuenses est adhuc concordia consecuta. Post commissum vero nobis a Deo Romanae Ecclesiae regimen, tu, frater Rogeri Pisane archiepiscopi, et consules ad nos venientes, ut de consecratione Corsicanorum episcoporum, quae Pisanae Ecclesiae a praedecessoribus nostris Urbano, Gelasio et aliis collata fuerat, et sine praecedentia ipsorum Pisanorum culpa, et absque iudicio ablata, iustitiam faceremus, suppliciter rogavistis, praesentibus etiam Pisanis. Ianuenses postea ad praesentiam venientes, ut eidem sacra ablatio, a Papa Calixto facta, per nos firmaremur, nihilominus postularunt. Nos autem utrosque ad pacem faciendam diligenter monuimus, sed pacem ab eis precibus vel monitis impetrare nequivimus. Ianuenses enim, qui ad nos venerant, se ad hoc non esse a populo suo missos, neque eius mandata posse transgredi asserebant. Habito igitur fratrum nostrorum episcoporum et cardinalium consilio, quod uterque populus ad pacem cogi ratione deberet, convenimus. Legatum ergo nostrum, Comitem, tunc diaconum cardinalem, cum

scriptis nostris Ianuam et Pisas misimus, praecipientes, ut in manu eius iuramento firmarent, et de sacra Corsicae, et guerra usque ad tunc proximum Sancti Michaelis festum nostris iussionibus obedire (1). Transacto itaque termino, utraque pars ad nostram venit praesentiam. Nos autem diligenti studio ad pacem inter eos statuendam, quamvis non profecerimus, laboravimus; demum cum ab eis quaereremus, ut iuramento firmarent, se nostris obedire mandatis; Ianuenses se id implere non posse dixerunt, eo quod sui consulatus terminus esset expletus. Tunc communis deliberatione consilii, Pisanorum super hac causa iuramentum recepimus; et ne Ianuenses aliquam rationabilem contra nos occasionem praetenderent, secundum eis et tertium, per nostros nuncios et literas, terminum dedimus. Qui profecto neque pro se excusationem canonicam direxerunt. Cum ergo inter Romanam Ecclesiam et Pisanam quaestio remaneret, et Pisani ad requirendam Ecclesiae suae iustitiam non desisterent, fratres nostros archiepiscopos, episcopos et abbates, qui causam et modum rei gestae a praedecessore nostro Calixto plene pronoverant, convocavimus. Quibus in sacro Lateranensi palatio in nomine Domini congregatis, regesta praedecessorum nostrorum Urbani, Gelasii et Calixti tradidimus; et quid inde a nobis, postquam Apostolicae Sedis onus assumpsimus, factum fuerat, et quantum pro pace inter eos componenda laboraveramus, diligenter ostendimus; rogantes in charitate, qua venerant, ut iuxta quod eis Sancti Spiritus gratia revelaret, nobis consulerent. Postmodum vero adiurati in fide, quam beato Petro et Romanae debebant Ecclesiae, responderunt se nulla alia causa nisi divina charitate ad id, quod dabant, consilium, fuisse adstrictos, quod nimirum consilium per scriptum propriis roboratum manibus ediderunt. Cuius videlicet scripti verba haec sunt: Spiritus Sancti dictante gratia:

(1) Forsitan obediunt. (B. T.)

Judicium archiepiscoporum et episcoporum

asserentium ius controversarum consecrationum Pisanis archiep.

Nomina eorum, qui huic scripto sese subscripserunt.

dominus Honorius sacratissimae et Apostolicae Sedis episcopus, diversarumque provinciarum archiepiscopis et episcopis, ac abbatibus, quid de negotio Pisanae Ecclesiae iuste canoniceque faciendum foret petiit consilium. Quibus rationabiliter visum est, quatenus et beatae memoriae Urbani, Gelasii, Calixti privilegia, et decreta inconcussa permaneant, et Pisanam Ecclesiam debere restitui Corsicanis episcopatibus, absque iudicario proprio ordine spoliata. Et scripto huic subscripsere archiepiscopi Gualterius Ravennas, Romualdus Beneventanus, et episcopi Guillelmus Urbevitanus, Guido Aretinus, Gregorius Tarracinensis, Pandolphus Trianensis, Clarissimus Assisensis, Robertus Aversanus, Richardus Caietanus, Trasmundus Signinus, Iohannes Calenas, Gualfredus Senensis, Gualfredus Suessanus, Ranulphus Casertanus, Iacobus Faventinus, Otho Sutrinus, Petrus Castellanae civitatis, Benedictus Nepesinus, Ildito Soanensis, Gherardus Ameliensis, Benno Caesenas, et Petrus Tuscanus: et abbates Sancti Laurentii Aversani, Matthaeus et Iohannes Sanctae Sophiae, atque Iohannes Camaldulensis prior; interfuerunt etiam alii episcopi Benedictus Lucanus, et Andreas Lunensis, Illandus Massanus, Petrus Alusinus, et Otho Tuderinus: absentes quoque, Oldegarius Tarraconae archiepiscopus, Gualterius Magaloniae et Gotfredus Florentinus episcopi assensum et consilium suum per proprias literas praebuerunt. Praeterea collaterales fratres nostri episcopi et cardinales, in unum convenientes in Domino, inter se consulere coeperunt, et ab omnibus praeter unum diaconum iudicatum est, quod Papae Urbano, ex auctoritate Romanae Ecclesiae, etiam contra voluntatem episcoporum ipsius insulae licitum fuerit Pisanum episcopum provisorem et metropolitanum Corsicanae Ecclesiae constituere, successoribus autem ipsius domino Gelasio et domino Calixto id ipsum itidem licuit suis privilegiis con-

firmare. Et quia Pisanae Ecclesiae, a tot Pontificibus Romanis collata et confirmata dignitas, sine manifesta culpa et iudicio auferri non debuit, iterum iudicatum est eandem ei dignitatem debere restitui; et facta de donatione illius Romanorum Pontificum privilegia inconcussa servari: in hoc etiam honoratorum virorum Petri praefecti, consulum, et aliorum Romanae urbis sapientium, atque nobilium convenit assensus. Nos ergo, quod ab archiepiscopis, episcopis et abbatibus collaudatum, a cardinalibus iudicatum, et a Baronibus approbatum fuerat, iustum esse noscentes, in conspectu omnium, te, charissime in Christo frater Rogeri Pisane archiepiscopi, de consecratione episcoporum, Corsicanae insulae per baculum investivimus. Nunc itaque secundum iudicium fratrum nostrorum episcoporum et cardinalium, et secundum consilium et collaudationem archiepiscoporum, episcoporum, et abbatum et nobilium Romanorum assensum praedecessorum nostrorum Urbani, Gelasii et Calixti privilegia Pisanae Ecclesiae facta, et inconcussa permanere statuimus, et praesentis privilegii pagina consecrationem episcoporum Corsicae tibi per te Pisanae Ecclesiae restituimus, quatenus secundum iam dictorum privilegiorum tenorem, tamquam proprius eiusdem insulae metropolitanus, episcopatus, et episcopos ipsius regendi, ordinandi, consecrandi, atque ad synodum tam in metropolitana Pisana Ecclesia, quam in ipsa insula convocandi ad honorem Dei et eiusdem Pisanae Ecclesiae habeas potestatem. Pallii vero usum, qui praedecessoribus tuis pro ipsius insulae praelatione a nostris antecessoribus est concessum, nos tam tibi, quam tuis successoribus confirmamus, his videlicet diebus, qui superscripti sunt, idest Nativitate Domini, Epiphania, Hypopanton (1), Coena Domini, Pascha, Ascensione, Pentecoste, tribus solemnitatibus Beatae Genitricis et Virginis Mariae, natalitiis S. Iohannis

(1) Vide superius, pag. 157. (B. T.)

Honorius PP. sententiam huiusmodi confirmat, iusque metropolitanum super omnibus Corsicae Ecclesiae concedit Pisanis archiep.

Pallii usum eisdem indulget

Baptistae, et Sanctorum Apostolorum, commemoratione Omnium Sanctorum, consecratione basilicarum, suffraganeorum episcoporum et clericorum, annuo natalitii tui die, in festivitate S. Sixti, in Inventionem et Exaltationem S. Crucis, in anniversario dedicationis Pisanae Ecclesiae, in festivitate sanctorum martyrum Stephani, et Laurentii, et Ephisi, cuius corpus in eadem ecclesia requiescit, et in solemnitate Beatae Agathae virginis et martyris; sane per Pisanam parochiam, et insulam Corsicanam crucem ante te et tuos successores deferri, concedimus. Si qua igitur in futurum ecclesiastica saecularisve persona, hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore et Sanguine Dei et Domini nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem Ecclesiae iusta servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Solidae clausulae privilegii hoc confirmantes.

Honorii PP. et S. R. R. cardinalium subscriptiones.

Ego Honorius catholicae Ecclesiae episcopus ss.

Ego Crescentius Sabinensis episc. ss.

Ego Guilielmus Praenestinus episcopus ss.

Ego episcopus Guido Tiburtinus subsc.

Ego Bonifacius card. presb. tit. S. Marci ss.

Ego Gregorius card. presb. Ss. Apostolorum ss.

Ego Benedictus presb. card. tit. Eudoxiae ss.

Ego Conradus presb. card. tit. Pastoris interfu, et ss.

Ego Deus-dedit presbyt. card. tit. Damasi ss.

Ego Sasso presb. card. tit. S. Stephani ss.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Martyris Susannae ss.

Ego Iohannes presb. card. tit. S. Chrysogoni ss.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Calixti ss.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Marcelli ss.

Ego Sigito presb. card. tit. Ss. Marcellini et Petri ss.

Ego Gregorius presb. card. tit. S. Sabinae ss.

Ego Gerardus presb. card. tit. Ss. Aquilae et Priscae ss.

Ego Ubertus presbyter card. tit. S. Clementis ss.

Ego Gregorius S. Angeli diaconus card. ss.

Ego Romanus diac. card. S. Mariae in Porticu ss.

Ego Ugo diaconus card. S. Theodori ss.

Ego Stephanus diac. card. S. Mariae in Cosmedin ss.

Ego Iohannes diac. card. S. Nicolai ss.

Ego Angelus diac. card. S. Mariae in Dominica ss.

Ego Hiacynthus prior subdiac. sacrae basilicae ss.

Ego Hermannus sacrae basilicae subdiac. ss.

Ego Nicolaus sacrae basilicae subdiac. ss.

Ego Silvius prior subdiaconorum de Cruce ss.

Ego Petrus subdiac. subsc.

Ego Caleph. subdiac. subscripsi.

Ego Matthaeus sacrae basilicae subdiac. ss.

Ego Iohannes qualiscumque subdiaconus ss.

Ego Bosus subdiac. sacri palatii ss.

Ego Gerardus subdiac.

Ego Stephanus sacri palatii subdiac. ss.

Ego Bonifacius clericus ss.

Datum Laterani per manum Aymerici sanctae Romanae Ecclesiae diaconi card. et cancellarii, XII kal. augusti, indict. IV, incarnationis dominicae an. MCXXVI, pontificatus autem D. Honorii Papae II anno II.

Dat. die 21 iulii anno Domini 1126, pontif. anno II.

IX.

Monasterium Sponheimense, nuper fundatum in Moguntin. dioecesi, sub protectione Sedis Apostolicae recipitur; bonaque omnia eidem data confirmantur (1).

SUMMARIUM

Monasterio Sponheimense sub protectione Sedis Apostolicae recepto, — Ubi regulam S. Benedicti et monasticam disciplinam servari statuitur, — Facultas conceditur abbati de gremio eligendi ab archiep. Moguntino tamquam dioecetano, a quo in reliquis dependere debeat monast. consecrandum. — Bonaque omnia confirmantur, immunita ab omni molestia futura. — Solidae clausulae.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilecto filio Bernhelmo abbati monasterii Sancti Martini in Sponheim, Ord. S. Bened. Moguntinensis dioecesis, eiusque successoribus regulariter instituendis, in perpetuum.

Monasterio Sponheimense sub protectione Sedis Apostolicae recepto.

Religiosis desideriis dignum est facilem praebere consensum. Ea propter, dilecte fili, tuis fratrumque tuorum iustis postulationibus annuentes, praefatum monasterium Sponheimense, cui, auctore Deo, praesides, sub Apostolicae Sedis tutela et protectione suscipimus, atque praesentis scripti pagina communivimus; decernentes et statuentes, ut regularis vita in eodem loco tam noviter instituta secundum regulam S. Benedicti futuris temporibus inviolabiliter conservetur: nulli etiam facultas sit, post factam apud vos professionem, sine abbatis licentia, maioris vel minoris religionis obtentu, ad alium locum transmeare: quod si quis contra hanc prohibitionem nostram quocumque tempore in futurum discesserit, nullus abbas, aut quilibet audeat eum retinere. Quoties, abbate obeunte, de successore fuerit inter fratres ipsius loci tractandum, nullus inibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia cuiusvis potestatis, sive ecclesiasticae sive temporalis, intrudatur,

Facultas conceditur abbati de gremio eligendi ab archiepisc. Moguntino tamquam dioecetano, a

(1) Ex Chronico monasterii huius editit Samarth. inter instrumenta Ecclesiae Moguntinae.

Bull. Rom. Vol. II.

46

nisi quem fratres communi consensu, aut pars consilii sanioris, secundum Dei timorem, et B. Benedicti regulam, de eodem collegio, vel de alio, si, quod absit, idoneum inter se non invenerint, duxerint eligendum. Porro altarium consecrationem, Chrisma, Oleum sanctum, benedictionem abbatum, et ordinationes monachorum a dioecetano eiusdem parochiae archiepiscopo, si quidem gratiam et communionem Apostolicae Sedis habuerit, et si ea gratis et absque pravitare aliqua voluerit exhibere, suscipiatur; alioquin, liceat vobis et posteris vestris, catholicum, quem volueritis, adire antistitem, et ab eo consecrationes et sacramenta suscipere: sepulturam quoque istius loci liberam esse omnino censemus, ut eorum, qui illic sepeliri desideraverint, nisi forte excommunicati fuerint, devotioni et voluntati nemo obsistat. Possessiones quoque omnes, quas iusto titulo possidetis, et in futurum quorumcumque oblatione acquiratis, auctoritate apostolica confirmamus: decernentes, quod nulli omnino hominum liceat praefatum coenobium temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel quomodolibet ablatas retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus perturbare; sed omnia integra vestris et pauperum usibus conserventur profutura. Si quis autem in posterum archiepiscopus, episcopus, rex, dux, vel comes, vel cuiuslibet ordinis princeps, seu quaelibet ecclesiastica saecularisve persona, hanc constitutionis nostrae paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, et si non subito satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo Corpore et Sanguine Domini Dei nostri Redemptoris Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant, et apud

quo in reliquis dependere debeat monast. consecrandum.

Bonaque omnia confirmantur immunita ab omni molestia futura.

Solidae clausulae.

districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen.

Data per manus diaconi sanctae Sedis Apostolicae, x calend. aprilis, indictione quinta, incarnat. dom. mcxxvii, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 23 martii anno Domini 1127, pontif. anno iii.

X.

Damnatio pravae consuetudinis in Britannia exigendi pecunias ab his qui recipiuntur in canonicos (1).

SUMMARIUM

Exponit pravam Eccl. Leodiensis consuetudinem recipiendi pecuniam pro rebus ecclesiasticis. — Hanc omnino prohibet. — Poena contra violatores. (R. T.)

Honorius episcopus servus servorum Dei, Alexandro episcopo, et clero Leodensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Relatione fratrum vestrorum, ad nos venientium, comperimus hanc in vestra Leodiensi Ecclesia detestabilem ex antiquo fieri consuetudinem, ut quicumque ibi canonicus fieri voluerit, oporteat, eum praeposito et decano determinatam pecuniam exhibere; et adhuc de investituris ecclesiarum et altarium, archidiaconos et decanos facere accepimus. Scriptum est in Evangelio, quia Dominus noster vendentes et ementes eiecit de templo (a); ideoque per praesentia scripta firmiter praecipiendo mandamus, quatinus tam prava consuetudo de caetero apud vos nullatenus conservetur, sed modis omnibus annihiletur. Quod si quis deinceps praesumpserit agere, nos, et dantem et

(1) Ex Spicileg. Dacher., tom. viii nov. edit., pag. 479. (a) Matth. xxi, Mar. xi, Luc. xix. (R. T.)

accipientem, iubemus, locum in Ecclesia ulterius non habere.

Datum Laterani, vii idus novembris.

Dat. die 7 novembris anno Domini 1128, pontif. anno iv.

XI.

Confirmatio bonorum omnium ad canonicos Faventinae Ecclesiae spectantium (1).

SUMMARIUM

Exordium. — Decretum confirmationis et immunitatis. — Solitae clausulae. — Honorii PP. subscriptio.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilectis filiis Faventinae Ecclesiae canonicis, salutem et apostolicam benedictionem.

Pastoralis officii nos pia sollicitudo constringit Apostolicae Sedis tutelam postulantis, et protectionis suffragia imperitari. Proinde vestris, dilectissimi in Christo filii Ecclesiae Faventinae canonici, petitionibus annuentes, tam vos ipsos, quam et omnia vestra bona in beati Petri et nostram tutelam suscipimus, atque praesentis privilegii pagina communimus; statuimus enim, ut bona omnia, quae in praesentiarum cuiuspiam largitione personae habetis, vel in futurum quocumque modo, divinis et humanis legibus cognito, poteritis adipisci, firma vobis et illibata permaneant. Decernimus ergo, ut nullus unquam archiepiscopus, episcopus, dux, marchio, comes, vicecomes, castaldio, aut alia quaelibet magna vel parva, cuiuscumque ordinis aut dignitatis persona, vos, seu omnia, quae habetis, audeat perturbare, aut auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra con-

(1) Ex Archiv. eorumdem canonicorum editit Ughell., Ital. Sac., tom. ii, ubi de Faventinis episcopis.

Solitae clausulae.

serventur eorum, pro quorum substantione aut gubernatione concessa sunt, usibus profutura. Si quando autem aliqua praedictarum personarum vos senseritis occasione qualibet praegravari, tunc vobis liceat Sedem Apostolicam libere appellare. Si qua igitur ecclesiastica saecularisve persona, hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, officii atque ordinis sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; qui vero custos et observator extiterit, apostolicae benedictionis gratia repleatur, et aeternae felicitatis praemio gloriatur. Amen, amen, amen.

EGO HONORIUS catholicae Ecclesiae episcopus subscripsi.

Datum Laterani per manum Aymerici sanctae Romanae Sedis, et universalis Curiae cancellarii, pridie non. aprilis, indictione sexta, incarnationis dominicae anno mcxxviii, pontificatus domni Honorii Papae iv.

Dat. die 4 aprilis anno Domini 1128, pontif. anno iv.

XII.

Confirmatio decreti, editi in concilio Parisiensi, pro restitutione Argentoliensis monasterii (1).

SUMMARIUM

Ab unione membrorum cum capite religionis unitas. — Argentolien. monast. fundatum per Stephanum Parisien. episcopum, — Abbati S. Dionysii concessum in synodo. — Eidem ab Honorio PP. confirmatur.

Honorius episcopus servus servorum Dei, dilecto in Christo filio Suggestio, abbati Sancti Dionysii, salutem et apostolicam benedictionem.

Tunc religionis amor, et charitatis unitas in sui status perfectione servabun-

Ab unione membrorum cum capite religionis unitas.

(1) Ex tom. xii Concil., col. 1394.

tur: si quod a membris Ecclesiae constituitur, a capite roboretur. Nos igitur in sede beati Petri apostoli, cui Christus Ecclesiarum omnium contulit principatum, licet indigni, a Domino constituti, unitatem spiritus in vinculo pacis conservare volumus, et, quae a fratribus nostris constituta sunt, propensiori studio auctoritate apostolica confirmamus.

Venerabilis siquidem frater noster Stephanus Parisiensis episcopus, sicut ex suarum literarum inspectione cognovimus, monasterium Argentolien., in quo, quaedam malae, prout dicebatur, vitae mulieres vivebant, quod, etiam antiquis regum praeceptis, cognoverat iure monasterio Sancti Dionysii pertinere; in praesentia venerabilium fratrum nostrorum, Matthaei Albanensis episcopi Apostolicae Sedis legati, Rainaldi Remensis archiepiscopi, Gaufredi Carnutensis, Gossenii Suessionensis, episcoporum; hortatu etiam filii nostri Ludovici illustris et gloriosi regis Francorum, dilecte in domino filii Suggestio abbas, intuitu religionis, tibi et monasterio Sancti Dionysii, salvo iure Parisiensis Ecclesiae, concessit: ita tamen, ut mulieribus in religionis locis, ubi animas possint salvare, provideas. Quod ergo pro reformandae religionis amore de praefato monasterio a praedicto Stephano Parisiensi episcopo statutum est, auctoritate nostra firmamus, et firmum volumus futuris temporibus permanere. Tuae igitur dilectioni mandamus, ut ad religionem et monasticum ordinem in praefato loco statuendum diligenti vigilantia studeas; et ne praedictarum mulierum aliqua in tua culpa depereat, in locis religionis sollicita cura provideas.

Datum Laterani, ix kal. maii.

Dat. die 23 aprilis anno Domini 1129 (1), pontif. anno v.

(1) Hoc enim anno habitum est concilium Parisense.

Argentolienae monast. fundatum per Stephanum Parisiensem episcopum.

Abbati S. Dionysii concessum in synodo.

Eidem ab Honorio PP. confirmatur.

Exponit pravam Ecclesiae Leodiensis consuetudinem recipiendi pecuniam pro rebus ecclesiasticis.

Hanc omnino prohibet.

Poenae contra violatores.

Exordium.

Decretum confirmationis et immunitatis.